

Sygn. akt IV U 326/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2018r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 11 kwietnia 2017 r. (Nr (...))

w sprawie M. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. B. do renty rolniczej od 1 lutego 2017 roku do 31 lipca 2019 roku.

Sygn. akt: IV U 326/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 11 kwietnia 2017r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.21 ust.1 i ust.2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił M. B. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. B. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Podniosła, że przez ostatni rok przebywała na rencie rolniczej i od czasu przyznania renty stan jej zdrowia nie uległ poprawie, przeciwnie pogorszył się. Dlatego decyzję organu rentowego odmawiającą jej prawa do dalszej renty uznaje za krzywdzącą i bezpodstawną (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie prawomocnego orzeczenia komisji lekarskiej Kasy z 6 kwietnia 2017r., która uznała, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które miałyby wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. B. jest byłą rolniczką, ma 52 lata. W okresie od 1 stycznia 2015r. do 31 stycznia 2017r. ubezpieczona uprawniona była do renty rolniczej, przy czym przez ostatni rok ,tj. od 1 lutego 2016r. do 31 stycznia 2017r. prawo do renty przyznane zostało na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach (decyzja pierwszorzadowa z 18 lutego 2015r. o ustaleniu prawa do renty od 1 stycznia 2015r. do 31 stycznia 2016r. k.41 akt rentowych oraz wyrok SO w Siedlcach z 4 października 2016r. w sprawie IV U 292/16 k.78 akt rentowych i decyzja z 15 listopada 2016r. wykonująca wyrok Sądu i przyznająca prawo do renty rolniczej na okres od 1 lutego 2016r. do 31 stycznia 2017r. k.93-93 akt rentowych). W dniu 24 stycznia 2017r. ubezpieczona wystąpiła do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rolniczej na dalszy okres (wniosek k.96 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza rzeczoznawcę, który w orzeczeniu z 15 marca 2017r. nie uznał ubezpieczonej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym (wypis z orzeczenia lekarza rzeczoznawcy z 15 marca 2017r. k.108 akt rentowych).

Na skutek odwołania ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza rzeczoznawcy ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską Kasy, która w orzeczeniu z 6 kwietnia 2017r. nie uznała ubezpieczonej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym (odwołanie ubezpieczonej od orzeczenia lekarza rzeczoznawcy k.110 i wypis z orzeczenia komisji lekarskiej Kasy z 6 kwietnia 2017r. k.113 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 11 kwietnia 2017r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (decyzja z 11 kwietnia 2017r. k.115 akt rentowych).

W 2014r. ubezpieczona przebyła krwotok podpajęczynówkowy i z tego powodu była leczona zachowawczo. Po przebytych zachorowaniach odczuwa bóle i zawroty głowy oraz osłabienie funkcji pamięci. Ponadto ubezpieczona cierpi na zamiany zwyrodnieniowo-wytwórcze i dyskopatyczne kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz lędźwiowo-krzyżowym z zespołem bólowym kręgosłupa z okresowymi objawami korzeniowymi. Badanie neurologiczne w zakresie części obwodowej układu nerwowego, przeprowadzone na potrzeby opinii, wykazuje u ubezpieczonej objawy aktywnego prawostronnego zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego. Przebyty przez ubezpieczoną w 2014r. krwotok podpajęczynówkowy z wykonaną wówczas, jak i w 2016r., diagnostyką radiologiczną, która nie uchwyciła patologii naczyniowej będącej przyczyną zachorowania - przy współistniejącym aktywnym zespole bólowo-korzeniowym kręgosłupa L-S powoduje, że ubezpieczona jest nadal ,tj. po 31 stycznia 2017r. całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 31 lipca 2019r. W 2014r. - w związku z przebytym krwotokiem podpajęczynówkowym, ubezpieczona podjęła ambulatoryjne leczenie psychiatryczne. Obecnie występują u niej łagodne zaburzenia funkcji poznawczych oraz organiczne zaburzenia nastroju o niewielkim nasileniu objawów depresyjnych. Powyższe schorzenia psychiczne samodzielnie nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, ale we współistnieniu z w/w istotnymi klinicznie schorzeniami somatycznymi, przyczyniają się do uznania u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia biegłych z zakresu neurologii, reumatologii, psychiatrii i psychologii k.43-50 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej M. B. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.21 ust.1 i 2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz.291 ze zm.) renta rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki: podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres, o którym mowa w ust.2 wskazanego przepisu, jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art.20 ust.1 i 2 ustawy, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. W myśl art.21 ust.5 w/w ustawy za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Rozstrzygnięcie sprawy zależało od ustalenia, czy ubezpieczona jest nadal ,tj. po 31 stycznia 2017r. całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu neurologii, reumatologii, psychiatrii i psychologii, którzy w sporządzonej opinii (k.43-50) stwierdzili, że z powodu schorzeń neurologicznych, w tym przede wszystkim z powodu przebytego w 2014r. krwotoku podpajęczynówkowego, którego źródła naczyniowego nie ujawniły wykonane dotychczas badania diagnostyczne, przy współistniejących schorzeniach kręgosłupa oraz schorzeniach psychicznych, ubezpieczona jest nadal, tj. po 31 stycznia 2017r. całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 31 lipca 2019r.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalizujących się w schorzeniach występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. W tym miejscu wskazać należy, że w sprawie wydana została pierwotnie opinia przez zespół biegłych w składzie neurochirurg, neurolog i ortopeda, który to zespół stwierdził, że obecnie ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia k.18-19 akt sprawy). Sąd nie uznał jednak tej opinii za miarodajny dowód w sprawie, gdyż biegli nie wykazali na czym polega poprawa stanu zdrowia ubezpieczonej w porównaniu do okresu, kiedy ubezpieczona była uznana za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, a ponadto po wydaniu tej opinii do akt sprawy załączona została dokumentacja medyczna z leczenia ubezpieczonej (w kopercie na k.34 akt sprawy), która stanowiła podstawę ustaleń biegłych w kolejnej – omówionej wcześniej opinii, wydanej dodatkowo przez biegłego reumatologa, psychiatrę i psychologa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.